

[Justitsministeren]

nes jeg ikke der er saglig begrundelse for. Tværtimod kan en videre udbredelse af de oplysninger, der i dag indeholdes i de kundgørelser, der ikke er offentligt tilgængelige, få også – vil jeg regne med, set fra forslagsstillerens side – utilsigtede virkninger. Disse virkninger kan være dels at give lovovertrædere mulighed for på forhånd konkret at blive klar over visse politimæssige dispositioner, dels at udsætte de polititjenestemænd, der skal udføre bestemte politiopgaver, for helt unødvendig personlig risiko, dels generelt at give mulighed for misbrug af interne politimæssige oplysninger eller af mere teknisk betonedede områder i relation til politiets arbejdsopgaver.

Som eksempel på de områder, jeg her har nævnt, kan jeg henvide til, at det efter min opfattelse er velbegrundet, at f.eks. kundgørelser vedrørende spørgsmålet om politiets postplaner, altså kontrolsteder til brug ved eftersøgninger og trafikkontrol, kundgørelser vedrørende særlig udrustning, f.eks. til personlig sikkerhed, og kundgørelser vedrørende registrering og f.eks. betjening af politiets radio ikke kan gøres til genstand for en videre udbredelse i offentligheden.

Den omstændighed, at disse og andre oplysninger af tilsvarende karakter ikke er offentligt tilgængelige, har jo ikke betydning for bl.a. den kontrol, som også medlemmerne af dette ting kan udøve i retning af at kontrollere f.eks., om politiet i konkrete situationer har fulgt de retningslinjer, der fastsættes i kundgørelsen. Tingets medlemmer har adgang til hele kundgørelsessamlingen, også den del af den, der er klassificeret, og jeg vil gerne sige til forslagsstillerne – og det er vel specielt til hr. Wilhjelm – at jeg synes, der er gjort nogle bemærkninger i bemærkningerne til forslaget, som jeg i hvert fald ikke forstår noget af, og som jeg heller ikke mener burde være fremsat med den viden, som hr. Wilhjelm har om dette. Det kunne, når man læser disse bemærkninger, se ud, som om der har været et ønske i justitsministeriet om at forholde folketingets medlemmer kendskab til og dermed muligheder for kontrol af hele kundgørelsessamlingen. Det synes jeg hr. Wilhjelm burde vide ikke har været tilfældet. Det er fremgået af en brevveksling, og jeg er helt uforstående over for, at der i lovforslagets bemærkninger på side 3 står:

»Efter endnu et par måneder blev sagen afgjort af præsidiet med krav til justitsministeriet om at genoprette situationen fra tidligere og udlevere *alle* kundgørelser til folketingets bibliotek, så de er til rådighed for tingets medlemmer på samme vilkår som tidligere.«

Der er ikke blevet stillet noget krav til justitsministeriet. Der har været en samtale mellem folketingets formand og mig om, hvordan man rent praktisk kunne gennemføre ordningen. Jeg synes egentlig, at man, inden man skrev dette og fremsatte påstanden om, at det var et krav, der var blevet fremsat, og som justitsministeriet bøjede sig for, skulle have undersøgt sagen; så kunne hr. Wilhjelm have fået at vide, at der er truffet en, synes jeg, helt igennem fornuftig aftale, som begge parter var enige om burde træffes.

Jeg finder også anledning til at pege på, at også instanser uden for folketinget har mulighed for at kontrollere politiets forvaltning i forskellige henseender. Jeg tænker her bl.a. på registertilsynet og folketingets ombudsmand.

Jeg skal sluttelig føje til, at retningslinjerne for politiets legitimering for at anvende stave, tjenestehundereglementet og kundgørelsen om telefonaflytning m.v. rent faktisk er offentligt tilgængelige, selv om det modsatte fremgår af beslutningsforslagets bemærkninger. De er altså urigtige på dette punkt.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

For at denne debat ikke skal køre på et falsk grundlag fra starten, vil jeg gerne have ministeren til at uddybe det, han sagde til allersidst, og det, han også sagde i starten af sit indlæg, nemlig at store dele af kundgørelsessamlingen nu er offentligt tilgængelig. Det forholder sig sådan, at kundgørelsessamlingen blev opdelt i grøn del og orange del for ca. 10 måneder siden, men stadig ikke er offentligt tilgængelig. I alle disse måneder har den ikke været offentligt tilgængelig, og jeg vil gerne spørge ministeren – det gælder også den grønne del, som ellers skulle være den del, der var offentligt tilgængelig – hvornår det er sket, og hvordan ministeren har meddelt offentligheden, at det er sket, samt hvordan man rent praktisk har gjort den offentligt tilgængelig.